A°. 1833. N°. 74.

UTRECHTSCHE COURANT.

VRIJDAG DEN 21. JUNIJ.

KENNISGEVING.

Burgemeester en Wethouderen der stad Utrecht,

Gezien de aanschrijving van den Heer Staatsraad, Gouverneur der provincie Utrecht, van den 14. dezer maand, (Provinciaal Blad n°. 38,) betrekkelijk de opneming der deuren en vensters, en haardsteden, ter regeling der personele belasting.

Gelet op art. 28, § 5 der wet van 29. Maart 1833, luidende:

„In den loop des jaars 1833 en wijders, zoo dikwijls zulks noodzakelijk wordt geoordeeld, zal van Regeringswege, door de volgens art. 29, § 1 te benoemen schatters, voor rekening des Rijks, eene algemeene opneming geschieden van de voorwerpen der 2de en 3de grondslagen."

Brengen ter kennis der Ingezetenen, dat overeenkomstig art. 28, § 5 der wet voorschgehaald, op heden zal aangevangen worden met de daarbij bedoelde opneming der deuren en vensters, en haardsteden.

En worden dezelve voorts herinnerd aan het bepaalde bij art. 33, § 2, 1ste zinsnede der voormelde wet, houdende:

„Een iegelijk is verpligt aan de schatters, met het doen der schattingen, tellingen en herzieningen belast, op iederen werkdag, van des morgens acht ure tot zonnen-ondergang, den vrijen toegang tot de panden, bij hem bewoond, of tot de bij hem in gebruik zijnde gedeelten van gebouwen, vertrekken, enz. te verleenen, ter verrigting van den hun opgedragen arbeid, zoo mede om hun de daartoe noodige aanwijzigingen te doen.

„De gebrekige in dezen zal verbeuren eene boete van f 25, en zal in dit geval, waarvan door de schatters proces-verbaal zal moeten worden opgemaakt, de opneming geschieden met behulp des kantons- of nog bestaande vrederegters."

Terwijl zij eindelijk worden uitgenoodigd, om te zorgen, dat zich in de woningen iemand bevinde, die toegang tot dezelve kan verleenen.

Utrecht den 19. Junij 1833.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd,
H. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK, vt.
Ter ordonnantie van dezelve,
W. G. v. DIJK, *L. S.*

SCHUTTERIJ.

PUBLICATIE.

Burgemeester en Wethouderen der stad Utrecht,

Gezien art. 10, 11 en 12 der wet op de Schutterijen, in dato 11. April 1827, (Staatsblad n°. 17) en art. 11 van het Koninklijk Besluit van 21. Maart 1828, (Staatsblad n°. 6.)

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de Alphabetische lijst der zich dit jaar, tot inschrijving voor de Schutterij, aangemeld hebbende Ingezetenen, van Vrijdag den 21. tot en met Donderdag den 27. dezer maand, (de invallende Zondag daarvan uitgezonderd,) dagelijks des morgens van 10 tot des namiddags ten 1 ure, aan het Bureau der Schutterij ten Stadhuize, ter inzage zal voorliggen, ten einde ieder daardoor in staat te stellen, om, ingeval hem eenige personen of omstandigheden mogten bekend zijn, die daarop nog zouden behooren te worden aangeteekend, of daar van moeten worden weggelaten, zulks aan het Bestuur, vóór den aanvang der Loting, kennelijk te maken.

Dat de Loting voor de Schutterij tusschen de ingeschrevenen van dezen jare zal plaats hebben, onder toezigt eener Kommissie des Bestuurs, in de Oude Raadkamer ten Stadhuize alhier, op Vrijdag den 28. dezer maand, des voormiddags ten negen ure.

Wordende alzoo de belanghebbenden opgeroepen, om ter plaatse en ure voorgeschreven te compareren, of bij afwezendheid zich aldaar door een bij de voormelde Kommissie bekend, en met behoorlijke schriftelijke volmagt voorzien, persoon te doen vertegenwoordigen, ten einde de bij de wet vereischte Loting naar behooren te doen; zullende tevens ten voormelden dage en plaatse, na den afloop dier Loting, plaats hebben de Na-Loting van zoodanige personen, als daartoe, volgens de aangehaalde wet op de Schutterij, geregtigd zijn.

En dat eindelijk den belanghebbende personen bij de Loting de gelegenheid zal worden opengesteld, om de redenen van vrijstelling, waarop sommigen aanspraak zouden mogen maken, ter kennisse van de genoemde Kommissie te brengen, met aanduiding van het artikel der wet en het onderdeel van dezelve, waarop zij hunne redenen gronden.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden gedrukt, afgekondigd en aangeplakt, waar dit te doen gebruikelijk is.

Gedaan en gepubliceerd te Utrecht den 20. Junij 1833.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd,
H. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK, vt.
Ter ordonnantie van dezelve,
W. G. v. DIJK, *L. S.*

PATENTEN.

PUBLICATIE.

Burgemeester en Wethouderen der stad Utrecht,

Brengen bij deze ter kennis der belanghebbenden, dat de Patent-Zegels voor het dienstjaar 1833, thans voorhanden zijn, en vermanen alzoo alle Ingezetenen, welke zich, met of na den 1. Mei dezes jaars, hebben aangegeven, tot het uitoefenen van het beroep van *Inlandsch Kramer*, *Schipper*, *Schuitenvoerder* of *eigenaar van Vaartuigen*, of ook wel, dat van *Debitant in de Koninklijke Nederlandsche Loterijen*, om zich, voorzien van hunne Kwitantien der daarvoor verschuldigde regten, te vervoegen aan het Bureau der Belastingen ten Stadhuize alhier, ten einde daarop het vereischte zegel te bekomen, tot welke uitgifte dagelijks (de invallende Zon- en Feestdagen uitgezonderd), zitting zal worden gehouden van des morgens van 9 tot des middags 2 ure.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden gedrukt, afgekondigd en aangeplakt, waar dit te doen gebruikelijk is.

Gedaan en gepubliceerd te Utrecht den 20. Junij 1833.

Burgemeester en Wethouderen voornoemd,
H. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK, vt.
Ter ordonnantie van dezelve,
W. G. v. DIJK, *L. S.*

DUITSCHLAND.

WEENEN *den* 11. *Junij.*

De 5 pCt. metall. waren heden $95\frac{1}{16}$; de 4 pCt. metall. $86\frac{1}{2}$; de loten van 100 fl. $192\frac{1}{2}$; de part. $135\frac{1}{8}$; de bankbilletten $58\frac{7}{8}$, en de bankactien 1244.

— De berigten uit Konstantinopel van den 28. Mei zeggen, dat de russische buitengewone gezant, graaf *Orloff*, die bij den Sultan den grootsten invloed uitoefent, een zijner adjudanten, in begeleiding van een der ambtenaren van de Porte, naar Kiutahia, het hoofdkwartier van *Ibrahim*, heeft gezonden, om zich te overtuigen, of deze den terugtogt heeft aangenomen, gelijk de berigten zeggen. Volgens deze laatsten trekken de Egyptische troepen over den Taurus terug, en men berekent, dat zij binnen 12 dagen den terugmarsch zullen hebben volbragt. Men verzekert, dat de russische hulptroepen daarna ook zullen aftrekken, zoo niet alle, als dan een gedeelte. In een ander berigt uit Turkijes hoofdstad van den 25. Mei wordt gezegd, dat de graaf *Orloff* zoude verklaard hebben dat het russische hulpkorps den 28. Mei den terugmarsch zou aannemen. In het berigt van den 28. Mei wordt intusschen van dezen terugmarsch nog niet gesproken; integendeel wordt ook daarin gewag gemaakt, dat Rusland schadevergoeding vordert, en, alvorens af te trekken, deswege met de Porte zal onderhandelen, welke onderhandelingen nog niet zoo spoedig zullen afgeloopen zijn.

— Uit Bosnië heeft men tijding tot den 27. Mei, waaruit blijkt, dat de burger-oorlog aldaar blijft voortduren. Het tooneel is nu de stad Serajevo geweest. Aldaar waren vele bosnische kapiteins aangekomen, die op nieuw trouw en gehoorzaamheid aan den Sultan beloofd hadden, en daarop de vergunning hadden ontvangen, naar hunne haardsteden terug te keeren. Hunne terugkomst bragt de inwoners intusschen tot gisting, als zijnde deze den Sultan vijandig en tot opstand gezind. Zij beschouwden het oogenblik als zeer gunstig, en bepaalden den 13. Mei, om den Visier *Mahmud-Hamdy*-Pacha te overvallen. Deze, die zijn volkje kende, had reeds in den voorgaanden zomer eene kazerne op eene hoogte doen bouwen, welke hij zelve betrok, en waarvoor hij zijn geschut stelde, bestaande in 8 zesponders en 2 houwitsers. Zoodra hij kennis van het plan der inwoners had, deed hij dat gedeelte der stad, alwaar de rebellen te zamenrotteden, met zijn geschut beschieten. Vele, grootendeels van hout gebouwde huizen, werden spoedig in de asch gelegd, de rebellen geslagen, en tot onderwerping gedwongen. De opstand was binnen weinige uren gedempt. — „Het is — aldus schrijft men verder — in der daad te bewonderen, dat de Porte de huichelachtige verzekering der kapiteins vertrouwt en hun de vrijheid geeft naar hunne haardsteden terug te keeren. (Moest de Porte hen dan laten doodschieten? Het best zou welligt zijn, hen naar Siberië of Kamschatka in ballingschap te zenden, waartoe Rusland misschien wel een stuk grond aan de Porte, tot eene turksche volkplanting, zoude willen afstaan.) Deze menschen, gewoon, in hunne respectieve districten willekeurig te heerschen, zullen zich nimmer tot gehoorzaamheid onderwerpen, en geene gelegenheid laten voorbijgaan, om opstand te veroorzaken, om daardoor, zoo mogelijk, hun vorig gezag en vroegeren invloed terug te bekomen. De verwarring en regeringloosheid heerschen in deze landstreken in den hoogsten graad. Talrijke rooverbenden doortrekken het land in verscheidene rigtingen en begaan de grootste gruweldaden. De afpersingen en onderdrukkingen jegens het arme Christen-volk zijn ongelooflijk groot."

MUNCHEN *den* 11. *Junij.*

Onze nieuwe gezant bij den Duitschen Bondsdag, de heer *von Mieg*, zal binnen weinige dagen naar Frankfort vertrekken, om de zittingen bij te wonen.

— De nieuwe russische gezant aan ons hof (Beijeren), de prins *Gagarin*, is eergisteren alhier aangekomen. Zijn voorganger, de heer *van Potemkin* begeeft zich naar Petersburg; men zegt, dat hij als gezant van Rusland naar den Haag bestemd is.

— De berigten uit Griekenland van den 22. April maken gewag van eene verandering in het ministerie. *Trikupis* is benoemd tot president van den raad en minister van 's Konings huis; *Maurokordato* tot finantie- en provisionelen oorlogsminister; *Koletti* voor de marine; *Psyllas* voor binnenlandsche zaken; *Praidis* voor justitie, en *Polyzoides*, de voormalige redacteur van het dagblad van Hydra, tot president van de regtbank van Nauplia. — Athene is tot de hoofdstad des Griekschen rijks verklaard. Ingenieurs en bouwmeesters waren derwaarts gezonden, om de plaatselijke aangelegenheden te onderzoeken, en de bouwingen te beginnen. Athene zal tot eene fraaije stad worden ingerigt.

FRANKFORT *den* 16. *Junij.*

De officieren van de Oostenrijksche troepen, te Sachsenhausen en in de omstreken gekantonneerd, hebben hunne opwachting bij den president van den Bondsdag, graaf *van Münch-Bellinghausen*, gemaakt.

— De nachtelijke patrouilles, die sedert het oproer van den 3. April de stad doorkruisten, hebben sedert eenige dagen opgehouden.

— In het vorige jaar had de *Mannheimer Zeitung* een artikel uit het Badensche opgenomen, waarin gezegd werd: „*Hoort men niet Professoren van den katheder uitroepen* (herabdonnern); *de Vorsten moeten verdreven worden!*" — De Professoren der Freiburger Universiteit leverden daarover eene geregtelijke aanklagte tegen den redacteur in, hem beschuldigende van lastering, en eischende dat hij tot zes maanden gevangenis mogt gestraft worden. De *Mannheimer Zeitung* verklaarde nu, dat zij de Professoren *Welcker* en *van Rotteck* bedoelde. Het hofgeregt veroordeelde den redacteur tot eene gevangenis van drie weken, en wees den eisch der Professoren van de hand. Beide partijen appelleerden, en het oppergeregtshof heeft den 3. Junij uitspraak gedaan: dat de bedoelde zinsnede noch op de beide genoemde Professoren noch op alle de Professoren der Universiteit van Freiburg kon zien, en dat de van de leerstoelen gedane afkondiging, *dat de Vorsten verdreven moesten worden*, niet als eene opruijing tot handelen, maar slechts als eene grondstelling van exalteerde Docenten, daarom ook niet als eene met bepaalde straffe bedreigde misdaad, maar alleen als eene willekeurige uitdrukking, strijdig met de politie-wetten, moet beschouwd worden, en daarom de beschuldiging van dusdanige staatkundige stelsels niet tot de kategorie van lastering behoort. De aangeklaagde werd daarom vrijgesproken, en de aanklagers in alle kosten veroordeeld.

F R A N K R IJ K.

PARIJS *den* 16. *Junij.*

Het plan, om in de omstreken van onze hoofdstad sterkten of vestingwerken aan te leggen, geeft aanleiding tot vele onaangenaamheden. Het bestuur gaat daarmede voort zonder toestemming van de kamer, en gisteren heeft de aanbesteding van het metselwerk op het stadhuis plaats gehad. Bij die gelegenheid werd er openlijk gezegd: *Men verkoopt den huid van den beer.* En werkelijk is het voorstel van het ministerie in de kamer verworpen, en men verlangt eene afzonderlijke wet daaromtrent, die veel tegenstand zal ontmoeten, terwijl de kamer zich beleedigt acht, vermits het bestuur buiten haar handelt.

— De minister *Soult* heeft, ten gevolge van den twist met den heer *de Bricqueville*, en de beleedigingen door dien heer hem in de kamer aangedaan, zijn ontslag als minister verzocht, doch de Koning heeft zulks geweigerd.

— Men verzekert, dat een koerier de tijding heeft aangebragt, dat er te Napels een komplot is ontdekt, waarin 20 onderofficieren van het garnizoen zouden gewikkeld zijn, die dan ook gearresteerd waren. Twee der hoofden van de onderneming, waarvan de een de zoon is van den generaal *Ross*. . ., hebben zich voor het hoofd geschoten. Dit komplot zou in verband staan met dat van Sardinië, hetwelk ook bij tijds ontdekt is geworden.

— Bij het opgraven van steenen, ten einde den nieuwen weg van Germigny naar Ervy, departement de l'Aube, te harden, heeft men eene bank van versteende oesters gevonden, van eene grootere soort dan de gewone oesters van Dieppe. Reeds is een gedeelte dezer oesters op op dien weg geworpen.

N E D E R L A N D E N.

AMSTERDAM *den* 18. *Junij.*

Jonkheer Mr. *Andries Adolf Deutz van Assendelft*, Lid van de Eerste Kamer van de Staten-Generaal en van de Ridderschap van Holland, Lid van den Achtbaren Raad en Oud-Wethouder dezer Stad, Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw, een man om zijne deugd en minzame hoedanigheden algemeen hoog geacht, overleed heden alhier in den ouderdom van ruim negen en zestig jaren.

— Door eene vriendelijke hand, wordt ons wederom het volgende, voor zoo vele gezinnen geruststellende berigt medegedeeld:

„ VLISSINGEN *den* 16. *Junij.*

„ Ter reede zijn aangekomen drie fransche fregatten, krijgsgevangenen van de citadel aan boord hebbende, zijnde het admiraalschip met de twee anderen in het inkomen van de Wielingen blijven liggen en de stoombooten dadelijk derwaarts gezonden, om de krijgsgevangenen over te nemen, onder welken zich bevinden de overste *Koopman* en andere officieren. —— De gewapende stoomboot *de Beurs van Amsterdam*, is tot binnen de Westerhaven dezer stad gekomen, alwaar de militairen ontscheept en doelmatig verwelkomd zijn. Door de marine was in den Prinsentuin voor de heeren officieren eene tafel aangeregt en de zaal overheerlijk versierd met vlaggen, in welker midden het borstbeeld van Z. M. onzen geëerbiedigden Koning prijkte."

VLISSINGEN *den* 17. *Junij.*

De fransche schepen, onze overige uit krijgsgevangenschap ontslagen landgenooten aan boord hebbende, kwamen dezen morgen alhier ter reede; dadelijk begon de ontscheping in kanonneerbooten. De brave kolonel *Koopman*, met deszelfs état-major, stevende het eerst het dok dezer stad binnen. Aan 's Rijks Werf, werd deze dappere zeeman opgewacht door Z. Exc. den vice-admiraal *Gobius*, eenige hoofd-officieren der marine, en den burgemeester dezer stad, welke de hartelijkste welkomstgroet uitbragten: een aanhoudend en luid: *Hurah! Leve de Koning! Leve de brave Koopman en zijne dappere zeelieden!* werd door de volksmenigte aangeheven en weêrgalmde door de lucht. De kolonel *Koopman* plaatste zich aan het hoofd van zijne 300 matrozen en marcheerde over de werf, langs het dok, naar Zr. Ms. wachtschip *Minerva*, waar den manschappen eenige verversschingen werden aangeboden. Overal waar deze schaar van echte hollandsche zeelieden zich vertoonden, konden zij de schoonste blijken van belangstelling bij hunne landgenooten ontwaren. De vreugde, deze dapperen weder te zien, stond op ieders gelaat geteekend, en de juichende volksmenigte verdrong elkander, om hen den broederlijken handdruk op vaderlandschen grond te brengen."

MIDDELBURG *den* 17. *Junij.*

Met de aankomst, op gisteren te Vlissingen, van onze overige uit Frankrijk ontslagene troepen, zoo der marine als van de landmagt, zijn alsnu al onze krijgslieden in het vaderland terug, waarvan, naar wij vernemen, het geheel getal bedraagt 100 officieren en 4077 manschappen.

Voorts verneemt men, dat de generaal *Chassé* zich, bij zijne komst te Duinkerken, met den chef van zijnen staf, den kolonel *de Boer*, vervoegd heeft bij den heer *Moser*, consul van Z. M. den Koning der Nederlanden, en met eigen hand het hem door Z. M. toegewezene kruis der orde van den Nederlandschen Leeuw op de borst heeft gehecht. Al de inwoners van Duinkerken hebben dit blijk van koninklijke belooning, aan dezen waardigen en algemeen geachten consul bewezen, toegejuicht.

BREDA *den* 18. *Junij.*

Er worden thans tijdelijke en onbepaalde verloven aan de daarop aanspraak hebbende militairen van alle wapenen, gegeven, zonder dat daardoor evenwel aan de tegenwoordige zamenstelling van het leger eenig nadeel wordt toegebragt. Deze maatregel, waarmede het gouvernement, uit eigen inzigten, op het uitgedrukt verlangen der natie, eene aanmerkelijke bezuiniging in de uitgaven, beoogt, verdient allezins toejuiching, —— wel te verstaan, wanneer men hierbij vermijdt, van het eene uiterste in het andere te vervallen, waarin sommige onzer landgenooten, een zoo groot gevaar niet schijnen te zien. Onbedachte voorbarigheid heeft reeds wenschen doen uiten, welker voldoening ons, naar ons oordeel, niet zeer geschikt voorkomt, om de, reeds niet in allen deele voordeelige, *voorloopige schikking*, tot een eenigzins voordeelig eindtraktaat te brengen. *Wapenstilstand* is geen *Vrede*, en uit de geschiedenis zoude men meerdere voorbeelden van afgebrokene wapenstilstanden en wapenschorsingen kunnen aanhalen, dan van daarop gevolgde *Vreden*. Ook hier geldt onze oude spreuk: „ *bezint eer gij begint*" welke in de tegenwoordige omstandigheden vooral zoowel door regeerders, als geregeerden wel in acht mogt genomen worden. De godinne des vredes moge in het verschiet eenigzins ontneveld aan ons oog verschijnen, doch zekerder is het, dat wij haar nog niet in ons midden hebben. Wij willen echter daardoor geenszins te kennen geven, dat wij tegen alle bezuinigingen zijn, welke uit eene tijdelijke vermindering onzer gewapende magt kunnen voortvloeijen; wij houden die zelfs voor noodzakelijk, wanneer slechts de grootste voorzigtigheid daarin voorzit, om de natie niet bloot te stellen aan het gevaar, van *in eens* te verliezen, wat zoo vele opofferingen gekost heeft, om te behouden.

Het schijnt reeds dat men met een weinig te veel overhaasting, aan het aanzoek, tot het daarstellen van bezuinigingen, heeft voldaan; vooral in de wijze waarop men velen, schutters zoo wel als andere militairen, met onbepaald verlof heeft laten gaan, zonder te zorgen voor de middelen, om van dat verlof te kunnen gebruik maken, of anders gezegd, om de reize naar hunne haardsteden op eene voegzame wijze te kunnen voortzetten. Wij zullen hier omtrent in geene bijzonderheden treden, doch wij kunnen ons het genoegen niet ontzeggen om de allezins prijzenswaardige handelwijze van den opperbevelhebber eener vesting, ten opzigte een aantal verlofgangers, die zonder eenige hulpmiddelen tot verdere voortzetting hunner reize waren, den grootsten lof toe te zwaaijen. Aan velen met ons ware het doelmatiger voorgekomen, om de verlofgangers provincies-gewijze in detachementen te vereenigen, en, even als men zulks vroeger met de, met verlofgaande, miliciens gewoon was, behoorlijk te doen begeleiden. Zuinigheid is goed, *verkeerde* zuinigheid nadeelig.

UTRECHT *den* 19. *Junij.*

Het volgende is een brief, geschreven uit het Leger te Velde, den 18. Junij 1833:

„ Met verwondering en tevens met verontwaardiging hebben wij vernomen, dat eenige verlofgangers, en wel bepaaldelijk vrijwilligers, zich te Utrecht en elders zouden uitgelaten hebben, als of men hen *gedwongen* had, met verlof te gaan, of wel hen had afgedankt en weggezonden, zonder hun eenig blijk van tevredenheid te geven, of hen voor hunne goede diensten en opofferingen te bedanken. Dit zijn loutere verzinsels, vermoedelijk uitgestrooid, om hun weinig geregeld gedrag op de wegen te verontschuldigen.

„ Vooreerst is het gaan met verlof *geheel vrijwillig;* en nog vele onzer zouden wenschen, in dezelfde gunst te mogen deelen, om onze vrienden en magen te gaan omhelzen, en, op ons gemak, in hun midden eens te kunnen uitrusten en ons vervrolijken; doch ook *wij* hopen onze beurt te zullen krijgen, hoezeer wij dan niet zóó gelukkig zijn geweest als die schreeuwers en klagers. Het is er ook al ver van af, dat wij, of ook zij, zouden *afgedankt* zijn; het is slechts een verlof, dat hun gegeven is zonder tijdsbepaling voor de terugkomst; elk heeft zijne wapens, enz. medegenomen, even als ter gelegenheid der veertiendaagsche verloven, die dezen winter en den voorgaanden zijn gegeven, heeft plaats gehad; en elken verlofganger is aangezegd, zich gereed te moeten houden, om bij de *allereerste* oproeping weder onverwijld en met spoed zijn korps te rejoigneren.

„ Wij ten minste willen, na zoo vele opofferingen, tot het laatste toe volhouden, en kennen ons dan ook aan deze schreeuwers en leugenaars niet; willen zij zich voor afgedankt houden (hoezeer hun *het tegendeel* bij hun vertrek is gezegd,) dat kunnen *zij*, maar *wij* hadden alsdan wel gewenscht de *gunst* te mogen genieten, die zij verkregen hebben, doch thans schijnen te versmaden en als een onregt, dat hun is aangedaan, willen doen voorkomen."

De *Staats-Courant* van heden deelt, even als uit Vlissingen en Amsterdam, het berigt mede, dat den 16. dezer wederom 6 fransche oorlogschepen ter reede van Vlissingen zijn aangekomen, met een deel der in Frankrijk gehoudene manschappen van onze zee- en landmagt, en voegt er bij: „ Offchoon het juiste getal der thans aangekomene manschappen niet wordt opgegeven, bestaat er toch reden om te vermoeden, dat alle onze landgenooten, die tot de bezetting der citadel van Antwerpen of tot de bemanning van Zr. *Ms.* vloot op de Schelde hebben behoord, op dit oogenblik op den vaderlandschen bodem zijn teruggekeerd.

„ Er zijn dan ook reeds van regeringswege de noodige maatregelen genomen, om de teruggekeerde dapperen, zoo spoedig mogelijk, te scheep van Walcheren naar Gorinchem en Arnhem te doen vervoeren, van waar zij, na een feestelijk onthaal te hebben genoten, naar de reeds vroeger door ons opgegevene steden, die voorloopig als hunne garnizoensplaatsen zijn aangewezen, vertrekken zullen."

In onze vorige hebben wij reeds voorloopig berigt gegeven, dat dan ook te Gorinchem vele toebereidselen tot ontvangst van die manschappen zijn genomen; er wordt aldaar een eereboog opgerigt met toepasselijke opschriften; door eenige jonge dochters zal een' lauwerkrans worden uitgereikt, en des avonds zullen eenige huizen worden geillumineerd. Op het feest, hetwelk aan de dapperen zal worden aangeboden, zullen toepasselijke toasten worden ingesteld. De verdedigers der citadel ontwaren dus overal, dat hunne landgenooten hun de verdiende lof en dankerkentenis met liefde bewijzen, en openlijk hunne vreugde bij derzelver terugkomst aan den dag leggen, overtuigd, dat, wanneer het vaderland weder bedreigd wordt, zij denzelfden moed, dezelfde trouw aan Koning en Vaderland, andermaal zullen betoonen. Ook de talrijke vrijwilligers, de schutters en alle verdedigers des vaderlands, zullen, wanneer zij, na den geheelen afloop der zaken, naar hunne haardsteden terugkeeren, van hunne medeburgers en landgenooten ook de opregte bewijzen van dankerkentenis ontvangen, gelijk zij dezelve van gouvernementswege, in het metalen kruis, reeds hebben mogen genieten.

— De belgische dagbladen van den 19. Junij, deelen de volgende berigten mede:

„ Uit Verviers schrijft men van den 14 dezer: Alhier hebben dezer dagen, ongeregeldheden plaats gehad, ter gelegenheid van het geven van eene charivari (ketelmuzijk) aan eene weduwe, die een tweede huwelijk heeft aangegaan, hetwelk aan vele burgers mishaagde. De politie tusschenbeide gekomende zijnde, deed de menigte uit elkander gaan; doch naauwelijks had de politie zich verwijderd, of de menigte verzamelde zich weder voor dat huis en het geweld begon op nieuw. De vertoornde gehuwden wierpen intusschen met steenen, stukken van fleschen en van kruiken onder de menigte, kwetsten verscheidene personen, onder anderen een meisje van 14 à 15 jaren, welke heden morgen aan de gevolgen van die wonden is overleden. Dagelijks ziet men de treurige gevolgen van de buitensporigheden in het geven van eene ketelmuzijk, en evenwel schijnt ons bestuur buiten staat om dezelve te verhinderen." (In onze vorige hebben wij eene dergelijke gebeurtenis medegedeeld, welke den 10. dezer te Laeken, bij Brussel, heeft plaats gehad.)

„ Uit Antwerpen klaagt men van den 16. dezer over de weinige voordeelen, welke Frankrijk aan Belgie vergunt, en schrijft men: „ Wij vinden in *de Union* een nieuw bewijs van de vijandelijke maatregelen van Frankrijk, betrekkelijk den belgischen handel, de belgische nijverheid en den landbouw. Doch nopens dit belangrijk onderwerp — zegt *la Journal d'Anvers* — hebben wij altijd beweerd, dat Frankrijk geene enkele opoffering zal doen dan met groote winsten of belooningen. (Dit dagblad schijnt dus begrepen te hebben, dat Frankrijk niets dan eigenbelang bezielt; doch zou het ook niet begrijpen, dat Frankrijk Belgie reeds als een wingewest beschouwt?) Het stelsel van den heer *St. Cricq*, hetwelk dat van de groote meerderheid der fransche kamer, en van den franschen handel is, is geheel strijdig met onze handelbelangen. — Den handel in kant van Vlaanderen is door Frankrijk eenen nieuwen slag toegebragt. De fransche tolbedienden zijn waakzaam geworden, en hebben voor meer dan 50,000 fr. aan kant in beslag genomen. Deze koopgoederen waren voor rekening van een handelhuis te Lyon afgezonden. De koopman heeft een proces met de douaniers begonnen, en de regtbank te Parijs heeft uitspraak gedaan, dat de koopgoederen zouden worden teruggegeven, doch dat men evenwel zou voortgaan, om al de kant van katoen, uit Belgie komende, aan te houden."

„ Te Gent hebben Maandag, bij gelegenheid van het begraven van een jong mensch, die dezer dagen om zijne politieke denkwijze mishandeld en aan de gevolgen daarvan overleden is, weder eenige ongeregeldheden plaats gehad. Vele zijner vrienden waren ter kerk gekomen, om zijne lijkdienst bij te wonen, en van daar weg gaande, door eenige jongens met steenen geworpen. Vervolgens was hieruit twist ontstaan met de zoogenaamde patriotten, en eene bijeenkomst bepaald, om de zaak gewapender hand te beslechten. De plaatselijke kommandant heeft dit weten te beletten; doch men vreest voor nieuwe wanorden."

UTRECHT *den* 20. *Junij*.

Het Naturaliën-Kabinet dezer Hoogeschool is, door de vriendelijke tusschenkomst van Jonkheer MR. P. A. BEELAERTS VAN OOSTERWIJK, Lid der Provinciale Staten en Wethouder dezer Stad, verrijkt met eenige fraaije Braziliaansche *Zoogdier-* en *Vogel-Vellen* en met eenige *Amphibiën*, welke, door den Hoog Edelen Gestrengen Heer MARTINI, Zaakgelastigde van Z. M. bij de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, aan onze Hoogeschool ten geschenke gezonden zijn.

— De generaal-majoor *de Favangs*, een der aanvoerders van de heldhaftige verdedigers der citadel, bevindt zich thans alhier ter stede in de schoot zijns huisgezins. Men verneemt met genoegen, dat de HH. Studenten morgen, Vrijdag avond, eene serenade aan dien dappere zullen geven.

— De berigten uit Vlissingen melden, dat, behalve een klein aantal zieken, die nog in Frankrijk zijn achtergebleven, thans alle onze aldaar gevangen gehoudene landgenooten op den vaderlandschen bodem zijn terug gekeerd.

— Den volgenden brief ontvangen wij heden:

„ GORINCHEM *den* 20. *Junij*.

„ Heden morgen is het officiele berigt ontvangen, dat het gedeelte der dappere verdedigers van de citadel van Antwerpen, waarvan de plegtige ontvangst in deze stad is aangekondigd, den 22. dezer zal plaats hebben. Zullende dezelve, ongeveer 1000 man sterk, met stoombooten uit Middelburg worden aangevoerd.

„ Door de stedelijke en militaire autoriteiten worden de maatregelen met den meesten spoed vervolgd, welke deze plegtstatige ontvangst in een nationaal feest zal herscheppen, en onze dappere landgenooten twee vreugdevolle dagen in ons midden zal doen doorbrengen.

„ Op den tweeden, voor de geschiedrollen dezer stad zoo gedenkwaardige dagen, zal er in *den Stads-Doelen* een prachtig diner aan de HH. Officieren worden aangeboden."

LETTERKUNDIG BERIGT.

GESCHIEDKUNDIG VERHAAL VAN DE BELEGERING DER CITADEL VAN ANTWERPEN IN DECEMBER 1832.

Toegelicht door onderscheidene officiele stukken en beoordeelingen, over de Nederlandsche en Belgische natien, derzelver gouvernement en legers. Naar het Fransch van den Ridder DE RICHEMONT. Te Amsterdam, bij J. C. VAN KESTEREN. 1833.

Met belangstelling namen wij een werk in handen over de Belegering van de Citadel, door een' vijandelijken officier geschreven, ten einde te weten wat deze van de ongehoorde en schandelijke aanranding zoude zeggen. De lezing deed ons echter zien, dat de Schrijver geen liberaal of Jacobijn is, die de waarheid in een verkeerd daglicht plaatst of zoodanig verdraait, dat het onregt *regt* heet; maar dat hij tot de regtgeaarde fransche krijgslieden behoort. „ Hij doet zijnen moedigen vijand regt wedervaren, en erkent de ware krijgsdeugd en den onwrikbaren heldenmoed in hen, die hem en de zijnen het hoofd hebben durven bieden. Hij doet meer, hij zwaait onzen geëerbiedigden Koning al dien lof toe, welke zijne standvastigheid, zijne vaderlandsliefde en zijne zorg voor zijne onderdanen zoo wel verdienen, en hij bewondert, met gansch Europa, de eensgezindheid en de volhardende medewerking van de Oud-Nederlandsche Natie, aan welke geene opofferingen te zwaar vallen; — van die huisvaders, die niet alleen hunne schatten, maar hunne zonen ten beste geven, om het vaderland te redden en te behouden." Met genoegen lazen wij dit Werk, waarbij wij ons *den luister onzer dagen* herinnerden, *dien wij* — gelijk *Tollens* zingt — *voor eene eeuw van vrede niet zouden ruilen.* — De Schrijver diende bij het fransche leger, en als ooggetuige deelt hij de geschiedenis der belegering aan zijnen broeder mede. In zijnen brief, ten geleide van deze geschiedenis, doet hij hulde aan de waarheid en zegt: „ Welk een onderscheid tusschen deze Hollandsche soldaten en het Belgische volk! Welk eene grootheid hebben de eerste in hun ongeluk ontwikkeld, en welk eene laaghartige wreedheid heeft het laatste aan den dag gelegd bij de overwinning, welke *wij* voor hen bevochten hebben!" Een *Soult* had durven zeggen: *Gekheid, de Hollanders durven niet vechten;* doch de Schrijver logenstraft het gezegde van den minister van oorlog, en kent den verdienden lof aan de dapperheid der Hollanders toe. Op bladz. 28 zegt hij: „ De belegerden deden wonderen van dapperheid. Onze kogels wierpen hunne vlag elken oogenblik omver, nadat dezelve verscheurd was en in lappen bij den stok nederhing, en te midden van eene hagelbui van kogels en granaten, werd dezelve telkens weder door die moedige soldaten opgerigt." Van de overgave der Citadel sprekende, zegt de Schrijver bl. 33: „ De Hollandsche generaal (*Chassé*) verzocht aan den maarschalk *Gérard*, dat hij den Belgen niet zou vergunnen om in de Citadel te komen, zoo lang als hij die bewoonde. Vreesde hij dan, dat zij in staat zouden zijn geweest, om eenen vijand te komen zien, welken men hen onwaardig geacht had te bestrijden? vreesde hij, dat hij zijne moedige en roemrijke soldaten zou zien beleedigen door hen, die de gewonde en verminkte zeelieden van *Koopman* hadden willen vermoorden? — Hetzelfde verzoek werd in Spanje aan den hertog *van Angoulême* gedaan, toen de constitutionelen de dolken van het leger des geloofs duchtten. Zou dan de Belgische zaak gelijk staan met die der moordenaars van *Riego* en van *Quirogo*? .... *Zouden wij de oudste zonen der vrijheid, ten voordeele van priesters en geestelijken bestreden hebben?"*

Het geheele Werk is belangrijk, en vele plaatsen zijn treffend; het bezoek op de Citadel den 26. Dec. des vorigen jaars trof ons vooral. De Schrijver spreekt daarin het vonnis van zijne eigene natie uit. „ Dit beeld der verwoesting — zegt hij — was allerafschuwelijkst, doch het het beantwoordde niet aan mijne verwachting; want de vijand had tot zelfs onze laatste kanonschoten, met hevigheid beantwoord. Waar waren dan die vuurmonden, die het doodelijk ijzer nog uitbraakten, toen de generaal *Chassé* aanbood om te kapituleren? — De omwoelde aarde bedekte dezelven voor mijne oogen, en eenige gaten, die hier en daar door onze bommen ontstaan waren, vergunden nu en dan aan mijne oogen om de plaats te zien, waar dit geschut, door lijken omringd, te vinden was. Eene onaangename en bedorven lucht steeg uit deze graven opwaarts, uit die graven, waaruit de laatste verdedigers van de Citadel, in tegenwoordigheid van derzelver zieltogende wapenbroeders, ons de laatste kogels hadden toegezonden." Na verder eene bedroevende schilderij der vermelde Citadel te hebben opgehangen, zegt hij ten slotte bl. 226: „ Ik bezocht ook de kasemat, die, gedurende de belegering door den bevelhebber der Citadel was bewoond geworden. Eenig gebroken wapentuig deed zien, dat dit hol door eenen militair was bewoond geweest, verscheidene bommen hadden de borstwering van het venster getroffen, en — alweder bloed in deze kamer!.... dit bloed was van den heldhaftigen grijsaard, dien men verhinderd had om onder de puinhoopen van dit fort te sterven."

In het *Besluit* vindt men eene vergelijking tusschen de Hollandsche en Belgische legers, welke in alle opzigten belangrijk is. Op bl. 246 leest men: „ Bij de administratie van oorlog in Belgie, hebben wij niets anders gevonden dan onwetendheid of aangeborene dubbelzinnigheid onder den heer *Charles de Brouckère*; onbeschaamde verkwisting en uitzuiging van de belgische natie, trouweloosheid en verraad te onzen aanzien, onder het bestuur van den baron *Evain*; bij het leger eene georganiseerde bespieding bij elk der korpsen, welke bij den kolonel een begin neemt en, door alle rangen heen, bij de zoetelaarsters ophoudt; en dit middel van zekerheid voor den staat, hetwelk van uit het kabinet van *Leopold* voortvloeit, is ons voorgekomen de eenige band te zijn, welke deze strijdbare troepen bijeen houdt. Men telt in het Belgische leger drieërlei soorten van officieren: De eerste zijn die officieren, die bij het Hollandsche leger hebben gediend; de tweede, zijnde diegenen, die ten gevolge van de plaats gehad hebbende gebeurtenissen de épaulettes hebben gekregen, bezitten volstrekt geene kundigheden. Voor het grootste gedeelte zijn zij werklieden geweest; eene menigte van hen, die bij dozijnen in de regementen zijn ingelijfd, ontbreekt het zelfs aan die voorafgaande bekwaamheden, die noodig zijn om den soldaat te onderrigten. Zij brengen liever hunnen tijd door in de bierkroegen (*estaminets*,) dan dat zij dien aan de studie van hun beroep zouden wijden. De derde, eindelijk, zijn de Fransche officieren, die men in de regementen heeft ingeschoven, om den soldaat te onderwijzen, en hem onder eene behoorlijke krijgstucht te brengen. Er bestaat volstrekt geene overeenstemming, en deze kan ook niet bestaan, tusschen deze drie verschillende soorten van menschen. De eerste soort noemt men *Orangisten*. De tweede, onkundigen, en de derde Carlisten (of Gaulers). — Een officier van het 2de regement jagers, te Turnhout gestationneerd zijnde, werd gedestitueerd, omdat twee van zijne soldaten met wapenen en bagaadje tot de Hollanders waren overgeloopen, en dat de soldaten deze desertie toeschreven aan de Oranje-gezindheid van hunnen kapitein. — Acht officieren van het 1ode regement kunnen niet schrijven, en derzelver rapporten worden geschreven en onderteekend door fransche onderofficieren. Volgens de eigene bekentenis van den minister van oorlog, zijn er geene zes officieren bij elk regement, die de velddienst of de garnizoensdienst kennen.... Zie daar wat de onkundigen aangaat. — Het belgische leger, bestaande uit honderd en dertig duizend man, is geen leger; het is een te zamenraapsel van tegen elkander aandruischende partijen, hetwelk bijeen wordt gehouden door middel van eene hooge soldij. Alles doet vermoeden, dat men uit vrees voor muiterij of opstand, al die bijzondere personen het militaire kleed heeft doen aantrekken, die door den honger, de behoefte of den ledigang, veeligt zich aan deze of gene partij zouden verkocht hebben, om eene of andere omwenteling te bewerken. Nooit kon het belgische gouvernement er aan denken, om zich van zulk een leger, tot schraging van den troon, te bedienen, het is niets anders dan een scheidsmuur, tusschen dat gouvernement en de onderscheidene staatkundige partijen; in dezen zin genomen, kan men het leger als eenen vasten wal beschouwen, doch als een niets, indien het in het veld moest verschijnen, dewijl de soldaat geen vertrouwen op zijne officieren heeft, en omdat zij, die dit leger in naam des vaderlands zouden kunnen aanvoeren, thans achter de bank zijn geschoven. — De Belg is moedig, geschikt en geduldig; doch gehoorzaamheid was bij hem nooit het gevolg van toegenegenheid. Men moet hem tot gehoorzaamheid dwingen, en hoe zou dat mogelijk zijn voor hen, die het bevel over hem voeren, wanneer zij zelf onder zulke zware beschuldigingen liggen?

„ Ik zie hier de generaals: *de Chasteler*, *d'Hane de Steenhuize*, *Daine*, *Gobler*, *Duvivier*, *Goethals*. En wanneer wij den *Moniteur* van September 1831 mogen gelooven, dan zie ik achter elken van die namen staan: *Verrader*, *Lafaard*, *Onkundige* of *Ongelukkige*.

„ Zij zouden thans allen ongelukkig zijn, indien zij met het hollandsche leger in het strijdperk moesten treden, want de krijgstucht, de verknochtheid aan zijne vaandels en de dapperheid zijn de eenige banden, die den soldaat aan zijne officieren verbinden; en alles, wat den moed kan inboezemen, indien hij door ware krijgsdeugd geleid wordt, ontbreekt hen. Hoe zou dan Belgie den aanval van eenen vijand zoo als Holland kunnen wederstaan?

„ Doorwandel de wegen van Holland. Zie vooreerst de grenzen volkomen gedekt, en de kleinste paden bezet; en dit is niet alleen ten aanzien van Belgie, dat die voorzorgen zijn genomen, want Nijmegen is in staat van verdediging gesteld en deszelfs wallen zijn even zoo goed gewapend als die van Maastricht.

„ Doorwandel daar de wegen, en zie die kolommen van krijgslieden, die altijd in beweging zijn; zie die soldaten, met door de zon verbrande aangezigten, wier houding kracht aanduidt, en wier luchtige gang hen gelijk stelt met onze voltigeurs. Ziedaar die vrouwen, met levensmiddelen beladen. Vraag haar aan wien zij dit voedsel brengen, en het antwoord zal zijn: „ aan mijnen broeder; aan mijnen man; aan mijnen minnaar, die zich in het leger bevinden...." Vraag aan andere vrouwen, die daar leegstijfs luchtig henen stappen, „ waar henen gaat gij?" — alweder hetzelfde antwoord. Vraag haar hoe ver die voorwerpen van hun verlangen van haar verwijderd zijn, en zij zullen u antwoorden: „ twintig, vijf en twintig, dertig uren." En zij leggen zulk eenen afstand welgemoed en te voet af, om de verdedigers van hun vaderland te zien.

„ Ziedaar dien officier. Hij beeft. Hij lijdt; de koorts buigt hem neder, doch hij zal zijnen post niet verlaten. Hij heeft het bevel aan de hoofdwacht. Ziedaar dien grijsaard met zilvere haren; zijne borst is bedekt met decoratien, die men door de opening van zijne graauwe kapot bespeurt; hij heeft een soldaten-geweer in de hand; hij is een oud generaal van de republiek en van het keizerrijk, en thans dient hij als soldaat bij de schutterij. Ziedaar dien tengeren jongeling, hij veracht de koude en het gure jaargetijde, hij is slechts gedekt door eene strookiel, waardoor de noordewind snerpende heenwaait. Wie is hij? de zoon van eenen rijken zeehandelaar, of wel die van eenen minister of eenen secretaris van staat. Ziedaar dien jood, die overal zijne koopwaren pleeg rond te venten, die eigenlijk geen vast verblijf, geen vaderland had... doch thans is hij er hoogmoedig op, dat hij tot het vaderland van VAN SPEYK behoort, en dat hij in dat vaderland is ingewijd door het eerekleed, dat hij draagt, en door de wapenen, die hij voert, om dat vaderland te verdedigen. Ziedaar die oude vrouw, die onder de jaren gebukt gaat, maar die zindelijk gekleed is, en die het vergenoegen op het gelaat ligt. Zij was ten uiterste behoeftig voor dat haar zoon naar het leger vertrok, doch de natie voedt en onderhoudt haar, want haar zoon heeft zich onder de moedige beschermers van den vaderlijken grond geschaard.... Zie daar Holland!"

Wij hebben hier verscheidene uittreksels gegeven, om den Lezer met inhoud en stijl bekend te maken, en uit te lokken om dit wel geschreven en wel vertaald Werk te lezen. De Uitgever heeft voor goede letter en goed papier gezorgd, en het Boek met een fraai vignet, benevens een kaartje van den platten grond der belegering versierd.

ADVERTENTIËN.

(1196) *,* Heden verloste van eene welgeschapene *DOCHTER*, mijne hartelijk geliefde Echtgenoot J. A. PELLEKAAN.

W. J. DE VOOGT,
Ontvr. der Dir. Bel. en Acc. te Werkhoven,
thans 1ste Lt. bij de Art. komp. der mobile Schutterij van Utrecht.

Bergen op Zoom 17. Junij 1833.

Strekkende deze algemeene tevens tot bijzondere kennisgeving.

(1197) *,* Heden verloste zeer voorspoedig van eene welgeschapene *DOCHTER*, P. C. DE LOUW, geliefde Echtgenoot van

T. VAN RIEZEN,
Mr. Steenhouwer.

Utrecht 18 Junij 1833.

(1198) *,* Op heden is tot onze bittere droefheid overleden het Kindje, in welks bezit wij ons ruim een jaar mogten verheugen.

E. L. Baron VAN TUYLL VAN SEROOSKERKEN.
W. P. Baronnesse VAN TUYLL VAN SEROOSKERKEN, geboren WILLINK.

Haarlem 15. Junij 1833.

(1199) *,* Den 19. Junij 1833, is binnen Utrecht overleden de Heer JOHANNES VAN DER LINDEN.

(1200) *,* Van wege de Erfgenamen onder beneficie van Inventaris des Boedels van den Heer BAREND HOOGMEIJER, gewoond hebbende te Utrecht en aldaar op den 30. Mei 1829 overleden, worden de Crediteuren van denzelven Boedel opgeroepen, om op Maandag den 22. Julij 1833, des voormiddags ten elf ure te verschijnen in een der vertrekken van de Regtbank van Eersten Aanleg te Utrecht voor den Heer Regter Commissaris Mr. P. J. J. RAM, om aldaar te zien aanhooren en bevestigen de rekening en verantwoording van gemelden Boedel, welke inmiddels ter visie ligt ten Kantore van den Procureur VAN HENGELAAR, te Utrecht.

(1201) *,* Men zal op Maandag den 24. Junij 1833, des voormiddags ten negen ure, ten overstaan van den Notaris Mr. F. J. NAGTGLAS VERSTEEG, residerende te Montfoort, voor de Huizinge, bewoond geweest door *Johannes Cromwijk* en *Jannigje van Vegten*, staande en gelegen op het dorp Linschoten, om kontant geld, verkoopen: Drie KOEIJEN, een GUISTE VAARS, een KUIS-KALF, MELKGEREEDSCHAPPEN en verdere MEUBELAIRE GOEDEREN.

Geschiedende deze verkoop ten verzoeke der belanghebbende Erfgenamen, mitsgaders der Voogden over de minderjarige Erfgenamen van voornoemden *Johannes Cromwijk* en *Jannigje van Vegten*, beide binnen de gemeente Linschoten overleden, in tegenwoordigheid der toeziende Voogden van de gezegde minderjarigen, en zulks krachtens verleende autorisatie van den Heer President van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Utrecht, in dato den 8. Junij 1833, behoorlijk geregistreerd.

(1202) *,* J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, zullen op Maandag den 24. Junij 1833, des namiddags ten half drie ure, te Amsterdam, in *de Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteren te verkoopen: Eene extra mooije nieuw aangekomene partij Vuren en Greenen, Noordsche-, Dantziger-, Riga- en Narva-Balken, Juffers, Twaalf-Ellens, Kokers en andere HOUTWAREN. Liggende in den Binnenkant en op de Wallen.

(1203) *,* J. WESSELING en H. WESSELING, Makelaars, zullen op Vrijdag den 5. Julij 1833, des namiddags ten vier ure, te Amsterdam, in *de Witte Zwaan*, op den Nieuwendijk, presenteren te verkoopen: Eene extra mooije partij EIKENHOUTWAREN, bestaande in Ashouten, Balken, Roeden, Krommers en Knies, Overzeesche Palen, Ribben, Planken, en andere Houtwaren; liggende als bij Notitien wordt aangewezen, die aan het Kantoor van *Bontekoning* en *Aukes* te bekomen zijn.

(1204) *,* Op Maandag den 24. Junij 1833, des namiddags ten 5 ure precies, zal, ten huize van *Ferdinand Arnink*, Kastelein aan den Stads-Dam, gemeente Ouden-Rijn, in het openbaar worden geveild en verkocht:

Drie percelen WEI- en HOOILAND, waarvan twee ieder groot zijn 6 bunders, 81 roeden, 25 ellen, en een 5 bunders, 10 roeden, 93 ellen, gelegen in Heikop, gemeente Ouden-Rijn.

En twee percelen WEI- en HOOILAND, het eene groot 6 bunders, 81 roeden, 25 ellen, en het andere groot 5 bunders, 96 roeden, 09 ellen, gelegen in Galekop, gemeente Ouden-Rijn.

Dadelijk te aanvaarden, met het genot van het Graszewas, thans op dezelve Landen staande.

De Koopers zullen, des verkiezende, twee derde gedeelten van den koopprijs, op hun gekochte perceel kunnen gevestigd houden, tegens den intrest van 5 perCent in het jaar, gedurende den tijd van 10 jaren of minder, naar goedvinden.

Nadere informatien zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris BENJAMIN BOERS, residerende te Utrecht.

(1205) *,* Op Dingsdag den 25. Junij 1833 en volgende dagen, des voormiddags ten 10 ure, zal men voor de Huizinge, staande aan de Zuidzijde van den Steenweg, over de Bakkersteeg, Wijk D, No. 506, ten overstaan van den binnen Utrecht residerende Notaris JAN HENDRIK VAN GROOTVELD, publiek verkoopen: Een nette en zindelijke INBOEDEL, bestaande in Nootenboomen en andere Kabinetten, Ledekanten met derzelver behangsels, Bedden, Dekens, Kussens, Matrassen, Tapijten, Gordijnen, Tafels, Stoelen, Spiegels, Schilderijen, staande Horologe, Pendule, Mangel en Pers; eene zeer aanzienlijke partij nieuw gemaakte Gouden en Zilveren Werken, Bed- en Tafellinnen, Porceleinen, Glas- en Aardewerk, Koper, Tin, Blik en IJzerwerk. Alles nagelaten door den Heer *Johannes Mattheus van Kempen, Sr.*, Zilversmid en Mejufvrouw *Sandrina de Graaf*, Echteliede, beide te Utrecht overleden. Alles breeder volgens Notitie, in tijds, zoo bij bovengenoemden Notaris, als aan het Kantoor der Publieke Verkoopingen, achter St. Pieter te bekomen, tegen betaling van vijf centen voor de Armen.

En geschiedt deze verkooping krachtens permissie van Mijn Heer den President van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Utrecht, in dato den 23. April 1833, behoorlijk geregistreerd, ten verzoeke van de Meerderjarige en Voogdesse over de Minderjarige Erfgenamen van gemelde Overledenen.

Zijnde alle Goederen daags voor de Verkooping van des morgens 9 tot 12, en des namiddags van 2 tot 5 ure voor een ieder te zien.

(1206) *,* Op Zaturdag den 29. Junij 1833, des namiddags ten 5 ure precies, zal, in het Lokaal der Publieke Verkoopingen binnen Utrecht, achter St. Pieter, Wijk F, No. 363, in het openbaar worden geveild en verkocht:

No. 1. Eene HUIZINGE, ERF en GROND, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Oostzijde van de Lange Nieuwstraat, Wijk A, No. 689.

Te aanvaarden met den 1. November 1833.

No. 2. Eene HUIZINGE, ERF en GROND, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Zuidzijde van de A. B. C.-Straat, Wijk A, No. 624.

Verhuurd in vier gedeelten, te zamen om *f* 2,80 per week.

No. 3. Eene HUIZINGE, ERF en GROND, staande en gelegen binnen Utrecht, aan de Westzijde in de Catharijnestraat, Wijk C. No. 911.

Te aanvaarden met den 1. Augustus 1833.

Breeder bij billetten omschreven en nadere onderrigting te bekomen, ten aanzien van de percelen Nos. 1 en 2, ten Kantore van den Notaris JOHANNES PABST, en ten opzigte van het perceel No. 3, ten Kantore van den Notaris BENJAMIN BOERS, beide residerende te Utrecht.

(1207) *,* Op Woensdag den 3. Julij 1833, des namiddags ten drie ure, ten huize van *Jan van Selm*, Kastelein te Driebergen, zal door den Notaris VAN MARIËNHOFF, residerende te Wijk bij Duurstede, ten overstaan van den Heer Vrederegter in het kanton Wijk bij Duurstede publiek aan den meest- en genoeghiedende worden verkocht:

Eene schoone HOFSTEDE, genaamd *SCHERPENZEEL*, met 28 bunders, 34 roeden, 80 ellen Boomgaard-, Bouw- en Weiland, staande en gelegen in de gemeente van Rijsenburg, aan den Straatweg, mitsgaders de Koren-Tiend, uit voorschreven Landen gaande. Breeder bij geaffigeerde Billetten omschreven, en nadere onderrigting te bekomen ten Kantore van den voornoemden Notaris *van Mariënhoff*, terwijl een afschrift der Memorie van Lasten acht dagen voor de verkooping ten huize van den voornoemden *Jan van Selm* ter lezing zal liggen.

(1208) *,* De Boekverkooper K. BIELEVELT, op de Voorstraat, aangezocht zijnde eene nagelatene *Bibliotheek* te verkoopen, waarbij evenwel nog het een en ander kan worden gevoegd, berigt bij deze, dat de vroeger voorloopig aangekondigde verkooping van Boeken zal plaats hebben in het begin van September. Degenen, welke hem Boeken hebben toegezegd, of daarbij nog iets zouden willen voegen, worden verzocht in den loop dezer maand daarvan opgave te doen, als kunnende hij na dien tijd geene Boeken meer aannemen.

(1209) *,* TE HUUR, tegen November aanstaande of eerder, drie à vier ONGEMEUBELEERDE KAMERS, allen met Stookplaatsen en andere gemakken voorzien, en behangen, in het vrolijkste der stad Utrecht. Adres onder letter B; brieven *franco* bij den Boekverkooper J. C. FLUCK.

(1210) *,* De Ondergeteekende berigt bij deze, dat hij, uit aanmerking van het buitenwerkingstellen van den alhier geexcerceerd geweest zijnde Volmolen voor Dekens en andere Wollen Stoffen, eene soortgelijke inrigting ten zijnen huize heeft daargesteld, de vrijheid nemende deze zijne onderneming gunstig aan te bevelen, onder verzekering eener accurate en zeer civiele behandeling.

Utrecht 18. Junij 1833.

Wed. BAARS EN ZOON,
op de Bleekerij buiten de Wittevrouwenpoort.

(1211) *,* Bij J. NOORDUIJN, Boekhandelaar te Gorinchem, is van de pers gekomen en alom verzonden:

G. A. C. W. Marquis DE THOUARS, DE BLIJMAAR VOOR OUD-NEDERLAND. *Lierzang.* . . . *f* 0,25.

—— VERWELKOMING AAN MIJNE WAPENBROEDERS, *bij hunne heugelijke Terugkomst in het Vaderland.* . . . *f* 0,25.

(1212) *,* *UTRECHT.* — De Heer S. N. DENTZ, Hof-Tandmeester van Z. M. den Koning en HH. KK. HH. den Prins *van Oranje* en Prins *Frederik der Nederlanden*, enz., zal aanstaanden Zondag den 23sten alhier arriveren, en tot Vrijdag den 28sten Junij vertoeven; gelogeerd bij VAN EIJK, in *den Gouden Leeuw* op het Oud-Kerkhof alhier. Is woonachtig te Amsterdam, Kloveniers-Burgwal, No. 32, alwaar bij afwezigheid de affaire door deszelfs Broeder gecontinueerd wordt.

159ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der tweede Klasse.

1ste Lijst. No. 13525, *f* 1500. No. 18621. *f* 1000.
2de Lijst. Nos. 5119, 9123, 10950 en 17886, ieder *f* 1000.
3de Lijst. No. 14691, *f* 1000. No. 11113. *f* 5000.
4de Lijst. No. 6666 en 10778, ieder *f* 1000.
5de Lijst. No. 5029, *f* 2500. No. 6742, *f* 20,000. No. 4082, *f* 1000. No. 15939, *f* 1500.
6de Lijst. No. 3799, *f* 1000.

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM den 19. Junij 1833.

pCt.			Gebl.
	NEDERLANDEN.		
2½	Werk. Schuld	47¾ à 48	47⅞
5	Geldl. 1832	88⅝ à 89	88½
	Rest. Uitg. do.	1¼ à 1 5/16	
	Kansbilletten	21¼ à 22½	21⅞
4½	Amort. Synd.	83 à 84	83⅜
3½	Dito . dito.	68½ à 69¼	68⅝
5	Oorlogslasten	98½ à 99	98¾
6	Negot. 1831	101¾ à 102¼	102
6	Schatk.-Bilj.	100½ à 101¼	101
4½	Hand.-Maats.	92½ à 93	92¾
	FRANKRIJK.		
3	Ins. op 't Grb.	78 à 80	78⅝
	RUSLAND.		
5	Ob. *H. & Co.*	99¼ à 99¾	99½
5	do. 1828-1829	100 à 100½	100¼
5	Cert. Ins. 1831	89¾ à 90¾	90¼
5	Ins. op 't Grb.	65 à 66	65¼
6	Certific. dito.	à	
5	Do. te Hamb.	à	

pCt.			Gebl.
	PRUISSEN.		
5	LotenRthlr. 50	93½ à 94¼	93¾
	SPANJE.		
5	Cert. te Amst.	69¾ à 70¾	70
3	dito . dito	45½ à 46¼	46
	Uitg. Schuld	14¾ à 15½	15⅛
5	Gdl. Lond.	16½ à 17	17⅛
	OOSTENRIJK.		
5	Obl. *Goll & Co.*	à	
2½	Certificaten	à	
2½	Metalliek	91 à 91½	91⅛
5	Idem	à	
	NAPELS.		
5	Cert. in Napels	85½ à 86¼	86
	DENEMARKEN.		
3	Neg. in Lond.	à	
	ENGELAND.		
3	Geconsolid.	à	
	GRIEKENLAND.		
5	Obl. te Lond.	30 à 35¼	

SCHIEDAM *den 18. Junij.*

JENEVER het Nederlandsche Vat, zonder Fust, *f* 23,00.
Amsterd. Proef, het „ „ „ —— - 25,75.
Zonder de Belasting.

TE UTRECHT, bij VAN DER SCHROEFF C°. aan BOSCH.